

[Arne Bjerregaard.]

sparekasseloven er med til at slå os ihjel derude. Nu har vi faktisk ikke mere tilbage, og jeg tør dog hævde stadig væk, at det var et samfund, der fungerede, og hvorfra man stadig væk har hentet såvel arbejdsmæssige som kultur-mæssige reserver. At man ønsker at slå dette ihjel, også med dette lovforslag sammen med andre love, og ikke begriber at se dette i sammenhæng, det kan jeg kun beklage i et ting som dette.

Så snakker man om, at egnsudvikling kunne man have været fri for, hvis man havde skabt større sparekasser. Ak, kære venner, hvis man havde tænkt på i alle sine lovforslag at tage hensyn også til det, der lå uden for Valby Bakke, så havde man ikke haft brug for en egnsudviklingslov. Jeg kan gå videre og nævne det forslag, som nu foreligger om at nedskære tilskuddet til lærerlønninger fra 60 pct. til 54 pct. Ja men er det ikke et led i egnsudviklingen

Formanden:

Det er første behandling af forslag til lov om banker og sparekasser, der står på dagsordenen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg retter mig efter henstillingen. Jeg må sige, at dette sparekasselovforslag altså må ses i sammenhæng med en mængde andre love, og for os i landsbysamfundet er det beklageligt, at det er fremkommet i den nuværende udformning. Jeg skal som sagt i udvalget gøre mit til, at visse dele bliver rettet.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil gerne benytte lejligheden — jeg vil ikke sige, det er en historisk lejlighed — til at takke handelsministeren for tilsagnet i anledning af et af vores spørgsmål om at undersøge forståeligheden af bestemmelsen om koncernlignende arrangementer og også gøre, hvad der er muligt, for at få en definition. Når vi tog det op, hænger det sammen med at handelsministeren var inde på, at i det væsentlige havde dette lovforslag en saglig karakter. I alt fald set fra min synsvinkel kommer det usaglige altså ind — det har jeg ikke sagt, at handelsministeren har givet udtryk for — når vi kommer til de bestemmelser, som fællesmarkedet har dikte-

ret os gennem direktivet vedrørende denne sag.

Som sagt er det for os ganske afgørende, at fødestedskriteriet — uanset hvor meget man i denne forbindelse taler om tværpolitisk arbejde — er Bruxelles. Derfra har man allernådigst givet os lov til at sige ja, men ikke nej, og det var faktisk det, vi ville have sagt. Jeg kan ikke godtage den betragtning, at da vi nu er i fællesmarkedet, så kan vi lige så godt lade stå til. Det er næsten at være så defaultistisk, at jeg ikke vil tillægge nogen af fællesmarkedsmodstanderne denne opfattelse — og slet ikke fællesmarkedstilhængerne — som svarer til den gamle kinesiske klassiker, at hvis voldtægt er en kendsgerning, så kan man lige så godt hengive sig til nydelsen. Det synes vi ikke man skal, og derfor synes vi også, at regeringen ud fra den karakter, som den internationale valutasisituation har antaget, faktisk bør afstå fra at knytte Danmark endnu tættere til fællesmarkedet. Hvad enten vort medlemskab af fællesmarkedet anses for afgjort eller ej, ingen af tilhængerne har på noget tidspunkt bestridt, at der var en overgangsperiode, og tidligere handelsminister hr. Ivar Nørgaard har endda udtrykkeligt sagt, at hvis bare en brøkdel af det, modstanderne påstod om fællesmarkedet, var rigtigt, ja, så måtte man tage vor stilling op til overvejelse. Som sagt betragter vi lovforslaget som affødt af et EF-direktiv, og det hviler på kendsgerningernes grund.

Med hensyn til de små ting, der måtte kunne foretages af forbedringer, nævnte jeg også før, at jeg er enig med hr. Erling Jensen vedrørende offentlighedsrepræsentationen, selv om jeg ikke tror, det vil betyde så meget, så kan det i alt fald ikke skade.

Jeg gratulerer hr. Holmberg med studiet af kommunisternes politik. Desværre smitter det ikke af på hr. Holmbergs politik, men det må jo blive det næste.

Flygaard (DR):

Til ministeren vil jeg gerne sige, at det er jo pudsigt, at kun ganske få banker ligger lige på vippen med hensyn til grænsen på de 5 mill. kr. Tror ministeren, at det virkelig er en ren tilfældighed, at man har valgt de 5 mill. kr.? Og kan ministeren i øvrigt bekræfte, at storbankerne har været interesseret i at få en grænse på 10 mill. kr.?